

संस्कृतः

क्र. ७६

पुराणः

वराह पुराणे

पातुमस्य महात्म्यं

3857

890/पु. 900

(1)

श्रीगोपाळकृष्णो विजयते तं ॥ श्रीमदायुर्मासमध्यांतर्गविनामकृष्णवेद व्यासेभ्यो
नमोनमः ॥ श्रीगुरुराजो विजयते ॥ भक्तमस्तु ॥ हरिः ॐ ॥ स्मृतत्रयस्य ॥ इत्युक्त्वा कोल
कृपेण धारिणी हरिणा तथा ॥ पुनः प्रपद्यते देवं प्रणमंती मुहामुहुः ॥ धारिण्यु
वाव ॥ त्वं मुखं धृतं ध्यान्येभ्यो नारदादिभ्य एव व ॥ अतएवं निश्चयं वक्तुं शि
वश कादयोपरे ॥ मुनयो देवगंधर्वायिक्ष्वाकुक्षत्सपुनर्गः ॥ नृपां वृक्षकि
रेकैव भवबंधावमोचनी ॥ नान्यः पंथो भवत्कापि मुमुक्षुणां भवार्णवात्
त्वं सर्वदेवानां हवस्वनमास्वयं ॥ शवादिभ्यः गतिर्दोजनको नियंता ॥ पाता
तथैव शमितास्मि पुरांत कालेशां च त्वं भवनिर्विलेखं वरावरसि ॥ निश्चित्य
पापि सुदृढं निरिवला ॥ स्वकीयवस्त्रीपुत्रदहधनतापि विप्रोषतापि ॥ स्नहः स
एव जग्दिता मुनिभिर्हि भक्तिश्रुतिं ददाति सतयापरितुष्ट ईशः ॥ नात्र वर्णाधि
कापेक्षानाज्याश्रमविरहिता ॥

(2)

३
सर्ववदेत्सर्वे
स्यः

नारणागातमात्रेण गजेन्द्रोहारमापहि॥ एवं बहु विधाभूपाअं वदामुखाः पुना॥
गातायातानाह पुनर्मातृस्तन्यं पिबंति॥ सर्वदेवैस्त्वमेव इयः सर्वयज्ञैस्त्वमीक्षितो
स्तुयते सर्ववदेत्थनोत्तमो नृसद्वक्तव्यः॥ इत्येव वदेवाक्यं वैश्रयं ते मुनिभिः सदा
मयापितुं मुखं आपि सुदृढं निश्चयः कृतः॥ तथापि भगवन् नैत्या पुनः पृच्छामि
वाहता॥ कृपया वद सर्वज्ञरूपालोमामनुग्रहात् प्राप्ते कलियुगे धीरप्रायस्त्वं
तो बहिर्मुखाः॥ भविष्यंति जनाः स्वामिन्केचिद्भूता अपि सन्ति॥ अल्पायुषी
ल्पवित्तोऽथ मंदज्ञानाश्च रोमिणाः॥ स्वकीयाचारवैरंणे पक्षमाष्टपदस्त्वभिः॥
उपद्रुतास्तदिष्यति कथं ते तद्वदस्य मां॥ अल्पापि याकृता पूजास्तद्वत्तरणादिकं
बहुस्यादल्पमपि तं कालं वास्याद्वितलु॥ श्रावणं तु उवाच॥ संसारे किं श्रेय
माना नो ज्ञानानामुडि जहृषया पितृ पृष्टवती तत्ते तत्पुणः कथयाम्यहं॥ अस्ति
प्रियतमं श्रुतुमस्मिन्निधो मम॥ दानं व्रतं जपो होमस्तान्तं गुणं स्मृतं॥ सासध

इत्येत

र

करणे

काल

(2A)

न्येषु यत्किं विक्रियते मम तोषणं ॥ तस्मात्कोटिगुणं पुण्यं माद्ये मकर गेरवौ ॥ ततोपि
कोटिगुणितं वैशाखे मासि लभ्यते ॥ ततोप्यनंतगुणितं चतुर्मास्ये न संशयः ॥ अल्पा
शुक्लोत्पत्तिता वा मंदशो रोगिणे पिवे ॥ स्वकीयाचाररदिताः स्वशास्त्रायाः प्रकुप
ते ॥ मुच्यंते तत एव ते दुःखानां हयसागरात् ॥ धरण्युवाच ॥ ते के मासास्तु चत्वारो ये
तु प्रियतमो हिते ॥ कुतो दादशमासे पुनरुपव्रियतां गताः ॥ तन्ममावदध्वं भगव
न्कृपया भक्तवत्सल ॥ वराह उवाच ॥ आषाढाद्यास्तु षष्ठमासादक्षिणायन
मीरितां ॥ पौषाद्यादेव दिवसा षण्मासा उत्तरायणं ॥ मानुषं वर्षमेतद्विदे
धानां दिनमुच्यते ॥ सौरेण चांशुमासेन दिवि चो मास ईदितः ॥ तत्र सौरेण मा
क सौरेण षट्मासि कंतु यत् ॥ प्रोक्तं याम्यायनं षट्मासं कन्याद्युत्तरायणं ॥ चांद्रो
मासो विधा प्रोक्तो दशर्तः पौर्णमासिकः ॥ प्रतापो गृह्यते तत्र पौर्णमासी सो हि सु
रिभिः ॥ आषाढश्च कुदशमी मानव्यस्यानुकारिणी ॥ पौर्णमासी तावदिदं

चातुमस्यव्रतादिकं॥ पुरासर्वैर्देवगणैर्वृतोहमेकमस्तके॥ निषण्णोविधिधाः॥
 पद्मवदधाणीः सुखादिताः॥ तदायाम्यायनं प्राणदेवाः सर्वेप्यथोचिरे॥ भगव
 त्त्रात्रिरस्त्राकं प्राप्ताहिभवदाज्ञया॥ स्वस्वस्थानं प्रयास्यामः इतितावदुपरि
 ताः॥ श्रुत्वांवरधनानाशीशामापरश्रुत्वाधारिणी॥ साष्टांगं प्रविपल्याहता
 त्रिस्तां प्रार्थयाम्यहं॥ नहियाम्यायनेकश्चिदिवाहोपनयनादिकं॥ श्रुत्वां
 कार्येनकुर्वेतितातोहं गहिताजनेः॥ वृथामेजीवनं स्वामिन्यज्जनेगहिता
 स्म्यहं॥ यदिहमनुगृह्णासितहिजीवामिनान्यथा॥ तपपुवकरिष्यामिह
 प्रसादार्थमत्रये॥ इत्येकप्रणामयुक्ततोदेवावोज्ञाहं॥ नाथनाथ
 कृपासिंधोशरणागतवलसल॥ विधत्स्वकुरुणांरात्रौव्रजेधेनकृतार्थतां॥
 ततः प्रसन्नहृदयतस्येप्रादांयरोत्तमं॥ त्रियामेतत्रयोमासास्तत्राद्यौदौम
 हाप्रियो॥ यातांतत्रकृतं कर्मजपदानव्रतादिकं॥ अनंतगुणमेवास्मादक्ष
 मासकृतादपि॥ आद्यः स्याच्छ्रावणमासा

युः

(3A)

नरैः

नभस्योऽथ द्वितीयकः॥ तृतीयश्चाश्विनो मम सथतुर्थः कार्तिकः स्मृतः॥ चालुमस्यै
पिपुण्यस्य च धिरया आदिने दिने॥ न कार्तिके समावृत्तिः पुण्यस्योक्तान नीषिभिः
इति वाचं मम श्रुत्वा तुष्टाः सर्वे तदा सुताः॥ रात्री देवि वंसे तुष्टा प्रणनाम मुहुमुहुः
ततः प्रभृति लोके स्मिन् चालुमस्य मम प्रियं॥ प्रथितं ये प्रकुर्वन्ति तस्मिन् नृदा
नव्रतादिकं॥ दिने दिने नंतमुपांतं फलं प्रददाम्यहं॥ अतस्तान् विमोक्षयन्मा
नदानादिकं ततः॥ प्रकर्तव्यं मम प्रीत्य भक्त्या संसारभिकभिः॥ ३॥ इति श्रीव
राहपुत्राणो चालुमस्य महात्म्ये धनुषी वराहसंवादे प्रथमाध्यायः॥ ४॥
धनुर्ह उवाच ततो हं दशमीं प्राप्तां विज्ञाय गकडोपरि॥ आकृष्टगतवान् रवे
तदा ये क्षाननिधौ स्थितं॥ ततो देवान् मुद्राप्पस्वस्वस्त्वा नेष्टथा कुर्यात्॥ शेषं
सहस्रफणिनं कुंडली कृतविग्रहं॥ युकादभ्यां ततः सुतस्तत्राहं श्रीधरान्वितः॥
ततो हं कार्तिके मासे शक्रु वैकादशी दिने॥ उक्षितः पूजितो देवैर्मुक्तैस्तान्निवासिभिः॥

(4)

रात्रिशेषगोपयश्वात्सुनर्वादिदेवताः॥ तत्रागल्पनमंतिस्ममद्रक्तिनिरताः सदा॥ तदाप्रष्ट
त्येवमेव भवति प्रतिवासरं॥ धरण्याव ॥ दशम्येकादशीत्यादिनाम्नीकथं भवेति धिः॥
तत्प्रियत्वं कथं तं भूदिति विस्तारतावद॥ श्रीवराह उवाच ॥ न हीदृशाः कृतः प्रश्नः कदापि
केन विधेरे॥ कथितं नापि कस्मै विप्रतामुद्यतमं विदं॥ यतस्तं मा प्रियानित्यंततस्तौ द्वि
त्तरान्मुदा॥ अणुष्वावाहितादपि परं मुद्यमेयो यतो युरा हंदादशगदित्या स्तृष्टवानात्म
नासह॥ एकाशाय बलोकस्य विवस्वतं तदा दशं॥ वं देवैर्जं बुधं जीवं शनिं शक्रं च
सप्तमं॥ नक्षत्रयोगताराणां सर्वेषां मंडलानि च॥ स्तृष्टो स्तृष्ट्वा यथास्थानं स्थापयि
त्वा ततो भूमे तेषामाक्षापयां च केशवतामृतफलाप्तये॥ षष्ठिः शतत्रयं वैव भागा
स्त्यर्ज्यो ममंडले॥ गतिक्रायाधिका वंद्रेततो मं दारवे भवेत्॥ यदा तौ मिलितौ स्या
तां आगावा स्यातदा भवेत्॥ यदा द्वादश भागानां मंतरं स्यात्तयोदयोः॥ प्रतिपन्नाम्
सा प्रोक्ता तदंते विधुदशनिं॥ भागदादके नैवंप्रत्यहं हिति धिर्भवेत्॥ यथा यथा व्रज

(4A)

द्वरं वंद्यमात्रमिदं उल्लासः॥ तथा तथा कलाधिक्यं लभते वर्धते तथा॥ सन्मुखो तोयदास्यतां
चौर्णमासीति धिर्न वेत्ति॥ पुनः पार्श्वस्थभागेन सामिप्यं भजते विधोः॥ कलाक्षयो भवत्येव
सर्वदेवनसंशयः॥ यतस्ति धिर्न वेत्ति का भागदादकांतरात्॥ ततस्त्रिंशद्भवंती हतिथयो
व्योममंडलात्॥ समासद्वितिलोके स्मिन्गीयते पक्षयुग्मवान्॥ वर्धमानकलः शक्रः
क्षीयमाणकलो सितः॥ देवाश्च पितरश्चापि पुनः सर्वममांतिके॥ आगत्य प्रार्थयामासुः
कालान्नो नियतान्कुरु॥ यस्मिन्काले यमुदित्ये देवं कुर्याज्जनोर्जनं॥ तदा स देवो गृही
यात्स्वपूजां भक्तितः कृतां॥ तदा तद्वचनं कृत्वा नियमं कृतवानहं॥ तत्र सामान्यतः शक्रमु
देवभ्यो दत्तवानहम्॥ पितृभ्यः कृच्छ्रपक्षं वविशेषादंतिमांतिधि॥ अमावास्यां तथा पूर्णादे
वेभ्योऽपि विशेषतः॥ दशम्ये कादशी वैवक्षादशोत्तिथिं त्रयं॥ पक्षद्वयेऽप्यहं तत्र विशेषेण
गृहीतवान्॥ शक्रं प्रतिपदां वक्रं विरिंवायद्वितीयकां॥ प्रादोत्तीयां पार्वत्यै गणेशाय
यवतुर्थीकां॥ चैवमीं सर्वनागानां शेषाय पतयेततः॥ नक्तं चंद्रयोक्तथा षष्ठीं सप्तमीं
भास्कराय च॥ विश्वेभ्यश्चापि देवेभ्यस्तथा सोमाय वासुमीं॥ नवमीं वसुहा लक्ष्म्यै वा
यवे वरुणाय च॥ दुर्गायै वसस्त्यत्ये

सोपिकुयादिद्वंद्वतं ॥ अन्यथा सर्वदेवानां

(5)

प्रादांतोतिधिमृतमं ॥ त्रयोदसीकुंबेरायगकडायवृद्धतवान् ॥ मरुज्जणाय सर्वस्मिय
 नायववलुदशी ॥ कच्छां वगुदशी प्रादां वगुदशी ॥ तदा प्रभृतिमप्रीतिदशम्या
 दिदिनत्रये ॥ सर्वेषामविशेषणपोषितासीं प्रदत्तवान् ॥ सर्वदेवापत्तनां वृद्धमिकं
 प्रदत्तवान् ॥ मप्रीतयेततः कुर्याद्भुतमेतत्प्रयत्नतः ॥ यो भक्तोऽप्यन्यदेवानां तस्मिन्कापो
 नये भवेत् ॥ यतो हं सर्वदेवानां नृपास्यः सर्वदेवाः ॥ तेषु स्थितैर्वै भक्तानां ददामि क
 लमुत्तमं ॥ अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता यप्रभुरेव वा ॥ तत्तत्कर्मफलं तस्मात्तत्तदेव स्थि
 तः सदा ॥ तत्तद्भक्ताय काले न क्षीयमाणं ददाम्यहं ॥ मां भजंति तु ये साक्षात्ते फलं
 न कदा वन ॥ विनश्यति ततः कुर्यान्मप्रीत्यै कर्मनिखिलं ॥ इति ते कथितं गुह्यं न क
 स्मै विम्वरेतं ॥ अध्यायततः सम्यक् किमन्यश्चोतुमिच्छसि ॥ इति श्रीवराहपु
 ण्णे वातुमीस्य महात्म्ये धरणि वराहसंवादे द्वितीयाध्यायः ॥ २ ॥ धरण्युवाच ॥
 कथमेतद्भुते कार्यं दशम्यादिदिनत्रये ॥ किं कार्यं किमकार्यं वा किं त्याज्यं ग्राह्यमेव वा ॥ कथं च
 नियमः कार्यो विस्तारो न ददप्रभो ॥ वराह उ ॥ दशमीं नवमीं विभ्रांता द्विधौ वापु रीतिथिं ॥ वज
 रं च न तो धामान् सुतं सृष्टं पयो यथा ॥

सोपिकु
यादिद्वं

यदा लंकापुरा भवेत्सु यमं डल दशनिं कालो वार प्रच्य पारव्यो मुनाजः पारिशीतिः

(SA)

वेधो बहुवेधश्चात्र गीयेत परमर्षिभिः॥ अर्धरात्रात्पमानाडी पूर्वाचैकेतितदयं॥ निशीथ्यत
तत्र वेधं केचित्प्रवक्षते॥ नाम्ना कपानवेधो वं यदि स्याद्दशमी दिने॥ परस्मिन्दिवसे कायं द
शमी प्रवक्ष्यामि॥ अरुणोदयवेधं वं वेधं सूरीदये तथा॥ वारप्रभृतिवेधं वं केनिद्रादुर्मनोवि
पाः॥ निषादं तत्र ते भद्रे प्रवक्ष्यामि वतं श्रुणु॥ षण्णा उपधिकं पंचाशद्वदास्तुर्वादयान्नयेत्
अरुणोदयकालो सौततो नाडी त्रया द्वापरास्तुर्वादय इति ज्ञेयो॥ मुनिभिः पारिशीतिः॥ रवौ
दृष्टिपथं याते यदि स्यान्नवमी तिथिः॥ तदा स्यान्नवमी विधा दशमी सा विवर्जयेत्॥
यादतां दशमीं कुर्यात्प्रतं निष्कृतां प्रजेत्॥ महातु दशमी विधा एकादशयुगोदये
परस्मिन्दिवसे कुर्याद्दशमी वेधयः सदा॥ यदि स्याद्वादशी स्य प्रास्त्रिषो दशमांतदेव हि
विदधा पारणा नो वेत्रयो दशयां तु पारणां॥ द्वादस्यामुपवासस्य द्वादशमा मेव पारणां॥
वंडुला सातिथिः प्रोक्ता ह्यप्युक्तविनाशिनी॥ दशमी वेधही नाप्यपरतो द्वादशी यदि॥
उपावसदमंकुर्वादन्यथानरकं प्रजेत्॥ यदि विश्वामुपवसेत्तु दिशालं मनापयेत्॥ ए
कादशमाः प्रांतभागे द्वादशमाः पूर्वपुपया॥ इति यादक्यं देवि प्रोच्यते हरि वासरः॥ द्वादशयो वा

दशम्यां वायुदिदैवात्स आपतत ॥ न तदा न संमन्त्री योऽपि कादश्या समोऽस्वः ॥ हरिवासरतः
पूर्वं दशम्यां भोजनं स्मृतं ॥ तस्मिन् न तां द्वादश्यां कर्तव्या पारणा बुधेः ॥ धनपुत्राव ॥ क
थमेतद्विज्ञानी योऽसूर्यवद्रमसो गतिं ॥ यथा भवेति तिथयस्त्रिंशद्याः कथितास्तथा ॥ कश्चु
वानैव साक्षात्तु शक्यते ज्योतिः ॥ अतस्तद्वतमायस्माद्रतहानि न वेदित ॥ ज्ञानो
पायमतस्तस्या यथावद्वदमं प्रभो ॥ श्रीवराह उवाच ॥ सृष्टं पुनर्वेदवक्षुज्योतिं शास्त्रं
मया द्रुतं ॥ ततः सूर्यश्च मुनयः स्वस्वसिद्धांतं भूविदो ॥ यस्मिंश्चि युदाकाले यद्यस्ति धां
तमा गतः ॥ उदयोस्तो ग्रहाणां च युगं इणं च सूर्ययोः ॥ विधोर्विलोकनेन वापि नूयते
त्पक्षमाश्रितः ॥ इष्टकाले स्फुल्लकलाचंद्रस्तये प्रयत्नतः ॥ तिथिं प्रसाध्य कुर्वीत ना
न्यथा नुकथं वन ॥ प्रमादात् न तस्य ॥ अथ द्वादश्यायां प्रयागं ॥ योऽप्रतं मेऽन्यथा कु
र्यान्मम दोऽहिन संशयः ॥ उषःकाले समुत्तिष्ठेत्सर्वदा वेद्यवानरः ॥ प्रक्षाल्य पादौ पा
णीयं तत आचम्य भक्तितः ॥ सुखासीनः स्मरेन्मूर्तिं मदीयामिष्टदेवतां ॥ घटीभाजं त
तो ध्यात्वा कुर्वान्नीराजनं मम ॥ नमस्कृत्य ततो गच्छेन्मलोत्सर्गं भुवं नरः ॥ जलप्रवाहा
नीथा द्वादश्याय ततो गथा ॥ न लेवे स्यात्ततोऽप्यर्धं तस्याप्यर्धं तदधर्कं ॥ यजेत्पुनरिष
मो ह्यजितं पापं निष्कृतेन स्यते वाह ॥ यो मनस्यपि मां द्रुपेः कर्मणा मनसा वा स देवता स व

(6A)

मुनेव क्रमानिष्ठीयनादिषु॥ उच्छिष्टलेपसंत्यागे तथा भूथादियुक्तः॥ मलं नैवोत्सृजे
पि नमोर्गच्छभूमौ तथा विभे॥ वासयोग्ये गृहे वापि गोष्ठे वा बहुरूपि वा॥ श्मशाने य
नाभूमौ वमलं मूत्रं यनोत्सृजेत्॥ व्याघ्रदस्युभयरण्ये वक्षगुल्मे भयं करो॥ सुशक्तः
सन् प्रवाहादिसमीपे मलमुत्सृजेत्॥ उमातुरो जठरो वापि न तदा दोषभाग्नवेत्
कले दक्षिणे कृत्वा प्रसृतं वपुश्छतः॥ विनिक्षिप्य तपो भूमिमाकाशमलमुत्सृजेत्॥ विदा
इये तथा तनु क्रिम्यनुत्पतिहेतवे॥ इत नये स्थितं पश्चादादायां भः कमंडलुं॥ लो
छशौ वं विधाया च दोजलशौ च समाचरेत्॥ ततो मृदं समादाय श्रद्धा भूमि
समुद्रां॥ सकल्लिंगे प्रदद्यात्तानां दामलकमावृतः॥ पंचकृतं स्नाथापानं लिप्तासां
उंचधा वयेत्॥ ततः स्थानांतरं गत्वा वामे दद्यात्तदोदशः॥ उभयोः सप्तकृतं स्या
पंचपंचपादयोः॥ मेथुनेष्वेव वमस्यान्मृमस्यान्मेहने सकृत्॥ त्रिवामे द्विद
यो द्विविः पादयो मृत्तिका स्मृता॥ महारात्र्यामेतदध्वं तदध्वं पथिवस्मृते॥ आतुरे नि
यनो नास्ति महापादितथैव च॥ दातव्याः कृहिपाः शौचं द्विगुणं ब्रह्मचारिणः॥ वनस्था

(7)

नांयतीनां च त्रिगुणं बबलुगुणं ॥ सकर्मनिष्ठितोशोचमेवंकार्यप्रयत्नतः ॥ गंधलेपभय
करमन्मदापरेकीर्तिता ॥ एवंस्त्रीणां भद्राणां मनुजो मक्किमिनां ॥ प्रतादौधिगुणं का
ये सर्वे पुण्याभिधुधयो ॥ शोचहीनेनय ॥ कर्मश्रममप्यश्रमं भवेत् ॥ पुण्यकर्मभ
वेत्पापे तस्माच्छोचं समाचरेत् ॥ इतश्चापि ॥ ततः कृत्वा धुधकाष्टेन यत्नतः ॥ का
पसिंतुवरीयेणुंतिं निष्पी ॥ बबिवज्रयेत् ॥ किषायकटुताकेन विनानंदं वलुदंशो
उपोषणाहं आधाहं अमावास्यां च संकमे ॥ निषिद्धादियसकृत्संगं इषान्दा
दशोवाह ॥ एणपिणैः सदा कृत्वा दमापकादशो विना ॥ सकपंतिमुरखं प्रोक्तं कसा
वाकूपनौस्मृतौ ॥ आजानुधालवेत्पादौ गुदं सांडं लुधावयेत् ॥ आचम्यवत
तो गच्छेत्तीर्थं स्नानाय तत्र च ॥ स्वभा नवीक विधानेन स्नानं संध्यां च तपणं ॥ विधा
यागयेज्जुह्यादग्निहोत्राह्नीदिजः ॥ जपस्वाध्याय देवायामिदायज्ञात्तुपेव
विधाय विधिं वत्प्राज्ञो मंजीत विधिना दिजः ॥ सायं संध्यामुपास्याथ पूजयि
त्वा पुनर्हरिं ॥ यामाहूध्वं शयीताथा पुनरुत्थाय बोधसि ॥ एवं दिने दिने कुर्वन् रावि

धी

छुल्लोके महियते ॥ इति श्रीवराहपुराणे चतुर्मास्य महात्म्ये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ श्री
वराह उवाच ॥ आद्यस्तु श्रावणमासौ श्रीधरस्तस्य देवता ॥ हृषीकेशो भद्रपक्षे च
नाभस्तथा चिने ॥ दामोदरः कार्तिके स्याद्देवता पापनाशिनी ॥ शक्रं नभश्च ये दाध
द्वितीये दधिबर्जयेत् ॥ तृतीये क्षीरसंत्यागः कार्तिके द्विदले त्यजेत् ॥ शिलायां भिद्य
मानस्य देदले भवत्यदि ॥ तदेव द्विदलं धान्यं वत्सुषी जं कलं त्यजेत् ॥ एतानि यदि
भुंजीत चतुर्मास्ये नराधमः ॥ नाहं गुरुमिह तत्पूजां किल्विषी स भवेद्यतः ॥ पित
रो नैव गुरुं तस्य दत्तं हविर्मुगमं ॥ दशम्यां प्रातः कथायनित्यं कर्मनिधाय च ॥ प्रार्थयेद्
ध्वजं धीमां प्रतापं रणतत्परः ॥ दशमीं दिवसे प्रातः प्रतस्ते हं जनार्दन ॥ त्रिदिनं देवद
वेशं निर्विघ्नं कुरुते नमः ॥ उच्छोदकं वृतां वृत्तं तैलं मैथुनमेव च ॥ दिवा स्वार्पणं कांश्यभो
ऽयं धूतं व्यायाममेव च ॥ क्रीडां शरिरसंस्कारं शमश्रुकर्म वमर्दनं ॥ पाषाणं शलाघवा
रस्त्री नटनात्पविलोकनं ॥ मांसं वराभं माषां नं हं साक्षिभोजनं तथा ॥ वर्जनीयाणि
यत्नेन दशम्यादिदिनत्रये ॥ उपवासकयं वेत्स्यात्तदेवं प्रार्थये धुरि ॥ दशम्यामे

(8)

कभुकोहमुपावासद्वयं हरे॥ कृपायुशयेकादश्यां विधास्यामितुपारणं॥ चतुर्दिनव्रताद
स्मान्मत्कृतात्परमेश्वर॥ भूषाप्रसन्नहृदयो भक्तिमेव ध्यायानि शं॥ प्रार्थयित्वा ततो वा
मदया दूधं चरेद्भुजं॥ लवणस्य परित्यागं दशमीकादशीदिने॥ यदि कुर्वीति चेकान्तं
प्रतस्य दिगुणं कलं॥ एकादश्यां ततो न्ययं प्रार्थयेन्मधुसूदनं॥ एकादश्यां निरा
हारस्थित्वा ह्रमपरेहनि॥ ओदयामि पुंडरीकाक्षं शरणं मे भवा चकत॥ उपवास
दये प्राप्ते प्रार्थयेद्देवमचकतं॥ अथ अथ निराहारो भूत्वा हंकादशीदिने॥ वि
धास्ये पारणं देवप्रीतिं भवममानि सां॥ ततो मन्त्रात्रो प्रवृत्तायां माषाढशुक्लप
क्षके॥ एकादश्यां मृदापूजां विदध्या प्रसन्नं संयुतः॥ नीराजनं गीतवाद्यं कृत्वा मां
प्रार्थयेत्पुनः॥ सुप्ता भवजगन्नाथ क्षीरब्धौ शोषमं वके॥ चतुर्मास्ये भवे
द्यावद्भक्तानां प्रीतिमावह॥ एव प्रीतये करोम्येव चतुर्मास्ये व्रतं कर्मात्॥ ततन्मा
ते सिद्धिं दुर्लभं स्यात्तेन तुष्टो भवा चकत॥ तन्माहो मासि शाकानि वज्रिया मि व
सर्वशः॥ प्रीतिं भवतु ते नाथं श्रीधरं श्रीधरा न्वितः॥

(8A)

प्रार्थयिष्याततः कुर्यात्स्वापितं परमेश्वरं ॥ विप्रानामंत्रयेत्पश्चाद्विंशत्याभ्यधि-
कं शाते ॥ तदध्वं वा तदध्वं वा यथाशक्ति मंत्रयेत् ॥ नैवाहारं प्रकुर्वीति न द्वि-
तो जले पिवेत् ॥ नश्चाध्वं तत्र कुर्वीति न होमं न च तपसा ॥ यदि मोहात् प्रकुर्वी-
त तत्र तहानि भवेद्ध्रुवं ॥ मम द्रोहा भवेत्तथापि नरकं पितृभिः व्रजेत् ॥ एकाद-
श्यां त्रयोदश्यां यश्चाध्वं प्रतिवत्सरे ॥ द्वादश्यां वै छवेः कार्यमन्यैरेवमते-
हनि ॥ सूतकादौ यथाश्राध्वं सूतकांते विधीयते ॥ तथैवैकादशी श्राध्वं वि-
दध्याद्द्वादशी दिने ॥ प्रेतदाहि तु संसातेऽनुवादे घृताहुतीः ॥ न चरुं श्रा-
पयेत्तत्र प्रेतपिंडं च सकुम्भिः ॥ विदधीत द्वितीये क्रिततः श्राध्वं समाचरेत् ॥ वै छ-
वानामयं धर्मः संततः परिकीर्तितः ॥ श्रुत्वा यां वाचकछायां सर्वमासेषु सर्व-
दा ॥ एकादस्यामयं धर्मो नाधर्मः कर्हि विद्वदेभ्यः ॥ धर्ममिव त्वधर्मोऽपि सोहि-
मन्मया कृतो ममा ॥ पापं भवति धर्मा

(9)

पिमङ्गलिं विरुणाधिं यः॥ धरण्युवाच॥ कथं वै छवतां यति मर्त्यो यं वदत दिभो॥
कथं चायै छवसं स्याद्येन द्रोहो भवेत्तव॥ श्रावसाह उवाच॥ पृष्ठवाभारदः पूर्वं
मेवमेवाद्यं तं प्रति॥ यदुक्तं वांस्तदा चक्ष्येष्टु धारं हिता भव॥ मम वीर्याप्युनेता नि
रजसः पार्थिवा दपि॥ न हि ब्रह्मापित नाने न रमायेति सर्वशः॥ न त्समश्नोतमो
भक्तिं नासीद्वान भविष्यति॥ सर्वे ब्रह्मादयो देवा मदाज्ञा वशावति नः॥ मदाज्ञा
ये व कुर्वन्ति सृष्टिं यज्ययादिकं॥ मदाज्ञाया विना कोपि लुणा हरणशक्ति मन्त्रा
इकहो वकरो म्यस्य विम्वस्य जननं स्थितं॥ प्रलयं नियमं ज्ञानमावर्ति बंधमो
चने॥ अतो हं भगवान्नाम्ना सर्वे देवः सुतः सदा॥ स्वहा हं सर्व देवानां ब्रह्मादीनां
तथा श्रियः॥ नियंता स्मिततो वेदे क्तये हं पुरुषोत्तमः॥ वेदानां सोपनिषदाम्
यमेवाधिनिश्चयः॥ इति निश्चित बुधिर्यः स्वदेहात्सु सुता दपि॥ स्वश्रिया सा
धनादिभ्यस्य स्नेहो भवेन्ममो॥ पंचनात्रोक्त मार्गेण यथ्यदीक्षामवाप्तवान्॥

रामः

श्रियाः स्ने

(9A)

ममाकृधधरोनिपंमामुदिश्यैव कर्मकरः॥ मा प्रीतिरेव परमं फलमित्येव निश्च
तः॥ तारिष्येति संसारादुत्ताराधरिरेवमः॥ न ह्यन्यसाधनं मुक्तौ सर्ववेदेषु गी
यते॥ इति निश्चित्य मानेव विंशत्यंशरणागतः॥ मकथाश्रवणं सक्तो मद्रक्तैः संगत्यान्सदा
भक्तिमान्मम मक्तेषु स्वधर्मान्नरः सदा॥ पक्षे पक्षे मसि मसि त्रिदिनं व्रतकारकः॥ मम
व्रतानि चान्यानि मप्रतीमाधिभ्यः सिद्धयः॥ सर्वदा यः करोत्येव वा तु मास्य विशो वतः॥
अकरोति विधिधानां जागमो कुरु ममां॥ न्यायागत धनं ह्यज्ञानानिष्टोति धिप
यः॥ आधरु सत्यवादी वगृह्णतु कथायाः॥ बलवन्निबन्धनं वा ब्रह्मणः क्षत्रि
येति वा॥ वैश्यश्च दुःखलोभाया विनो मम धर्मनकः॥ वैश्यः प्रोच्यत दीयत क्षिरोधा
द्ये वैश्यः॥ सर्वधर्मो विदितो यस्यान्मयि भक्तिं करोति यः॥ सोऽपि यावद्विलंबेन विमु
क्तिं नात्र संशयः॥ मन्मदां किर देहो मम मंत्राणां वजापकः॥ शालग्रामशिला पूजा
निरतः सर्वदा तु यः॥ मान्निवेदिता भोक्ता च सदा मन्त्राणां वजापकः॥ यथा ह्यतुल्यसीमा ला
धारयेत्पुण्यकर्मकरः॥ यमोपित न शक्नोति क्रोधदृष्ट्या भिषीक्षितुः॥

(10)

यः करोति च मन्त्रिं संप्रीत्यातां वश्रुणोति यः॥ मन्त्रुदांकितदेहं वदेष्टि मद्रत भंजकः॥ मद्रु
तमो न त्सुमो वा देवो न्यो क्तीति वक्त्रि व॥ अहमेव स्वतंत्रो स्मितं धारं परमेस्वरः॥ मदधीनं
मिदं सर्वं मित्रि जानाति यो धर्मः॥ न हि वेदाः प्रमाणा नि स्वर्गो मित्रो धर्मास्ति वा॥ किंतु स्मा
ब्रह्मणो कुरुहे रुरुहे वा किं भवेन्मम॥ यथेष्टा वारान्निरागो नातायं पूजयेद्भयः॥ ब्रह्म स्वह
रणं सक्तो ब्राह्मणानामतोषकः॥ इत्यादि गुणवान्प्रोक्तो नारकी वै छवेतरः॥ वै छवस्य कु
लं धन्यं यः पूजान्निपिमो वयेत्॥ अयं छवस्य धिगुजन्म यः पूजान्निपिपातयेत्॥ वै छवो
वै छवांस्तो कान्यति स्वपितृभिः सदा॥ अयं छवः स्वपितृभिः तमो धं यात शाश्वतम्
न तस्य पुनरायतिः कल्पकोटिशतेरपि॥ इति ते कथितं देवि मया तं नारदाय वत्॥ पुरेवं
निष्कृतं विधि किमन्य उब्रातुमिच्छसि॥ इति श्री ब्रह्मपुत्राणोवातुमस्मिन्महत्स्ये वत्तुथो
ध्यायः॥ १२॥ ७७॥ धरिपुत्राय मुद्राणां धारणं देवी कथं कार्यं वदस्व तत्॥ येन स्याद्वै छ
वो न त्यो यत्पागा स्याद्वै छवः॥ श्री ब्रह्म उवाच मुद्राणां धारणं देवि दिविधं परि
कीर्तितं॥ तापि यिहामृदावेव ब्राह्मणस्य विशेषतः॥ आषाढे कार्ति के मासे मौंजी बंध

(10A)

विधौ तथा ॥ कादभेदनिजातस्य नाम कर्म दिनेथवा ॥ महागुरुसमाजे वधावरोत्तममुद्रि
कारः ॥ विधिनामिं प्रतिष्ठाप्य सहस्रं व्याहृतीं जूडेत् ॥ ॐ हं हं हं नमश्च कायस्वह
त्यष्टौ तारं प्रातः ॥ शं शं स्वाय नमस्वह ॥ पृथिव्याष्टौ तारं प्रातः ॥ धर्मं जुहुयादेष वक्रहो
मदतीरितः ॥ ततश्च स्विष्टकृष्टो विधाय गुरुहस्ततः ॥ तदभावे पितुर्वापि कस्मा
श्चिन्महतापि वा ॥ धारयेत्तप्तं चक्रं वदक्षिणं बाहुमूलके ॥ स्नाने च जठरे वैधृततः शं
संबतु सर्व्वतः ॥ भुजामूलं स्नाने वैधृतयेत् ॥ चक्रं मुद्रिकाः ॥ वक्रं शं रवौ द्वयोर्वा किं रथवा
धारयेद्बुधः ॥ स्त्रियोर्वा लाशं संस्कारयति तः कर्मणि कारयेत् ॥ यथाश्रमशान्तं
काष्ठं गृहीतं सर्व्वकर्मसु ॥ अतस्तं शं रवौ चक्रं गंतथा गृहीतं मुच्यते ॥ नारी वा पुरुषो वा
पि ब्राह्मणः क्षत्रियोऽपि वा ॥ वेदवेदांगवेत्तापि सर्व्वकर्मसु गृहीतः ॥ यदि वक्रं भुजेन
स्थानं तं शं रवौपि यस्य हि ॥ प्रायश्चित्तेन चोर्णने यथोक्तविधिनापि वा ॥ निष्कृतिर्न
वपापस्य यावच्चक्रं न धारयेत् ॥ तस्मात्स्वश्रद्धाकामेन मत्प्रीतिमपि वांछता ॥ मदीय

(11)

तं ज्ञापनाय धारयेत्तं वक्रकं । मम वक्रां कितं दृष्ट्वा युक्तं पापैरनेकशः । यमदूतानस्पर्शं
 तितस्तां गारमिवापरे । मम वक्रां कितं तनुमि मते यत्र कुत्र चित् । प्रयागेयागतिः प्रोक्ता साग
 तिस्तस्य देहि नः । महापापयुतो वापि मुतो भुक्ता न्यकालतः । फलं पापस्य यात्येव मम लोके
 सनातनं । मृदावधारणं कुर्यात्प्रत्यङ्मनोनातः परं । सर्वायुधानि वांगेषु तिलकानां तथा
 परि । विधिं तस्य प्रवक्ष्यामि भूयुः । वपुः पथरे । आचम्य प्राणानायम्य तिलकायुधधा
 रणं । करिष्ये इति संकल्प्य धामहस्तं जले क्षिपेत् । गायत्र्या वा यमूलेन मंत्रमिवा
 प्रयत्नेनतः । गृहीयां दारकां मृत्स्नां मिथवा पुण्यतीर्थां । मृत्तिके धारमिष्यामि भू
 तभ्यां केशवंप्रीति । वयस्य द्यौर्गमिष्यामि विष्णुलोकं सनातनं । इति तां प्राभयि
 त्वा तु मंत्रपूजे जले क्षिपेत् । स्वोनाय धवीतमंत्रेण गायत्र्या वा समाहितः । अ
 थ मूलेन मंत्रेण मदितांतां मृदं पुनः । गायत्री मूलमंत्राभ्यां दशकहास्त्रिरेव च ।
 मंत्रयिहा ततो मत्स्या तिलकान्धारयेत्सुधीः । द्विषद्वत्तु कैक संख्या विप्राघा
 विभयुः क्रमात् । ललाटमध्ये दत्तं मूलेषु पात्रे भुजे कर्णमूले वददो । तद्वदा
 मेष्टमध्यवक्ष्मिभुक्ते न्यसेत्केशवादीनि तेषु । संकष

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com